

EN CONSTRUCCIÓ

PLATAFORMA DE TREBALLADORES I TREBALLADORES

núm 11 Epoca II / III

primavera 2011

Vénen a per tu, vénen a per tots
Vénen a per tu, vénen a per totes
decidim junts, lluitem plegades

EN CONSTRUCCIÓ PLATAFORMA DE TREBALLADORES I TREBALLADORES

La lluita és l'únic camí

Revista núm 11
EPOCA II/III

Primavera 2011

Especial
eleccions sindicals

Las cadenas de la esclavitud sólo atan las manos: es la mente lo que hace al hombre libre o esclavo.

Franz Grillparzer

Sumari

2 SALUD LABORAL

3 COM T'HO EXPLICARIEM ?

4 T'HO EXPLIQUEM...

5 EN CONSTRUCCIÓ I EL SECTOR

6 AHORA NOS TOCA A NOSOTR@S

DECIDIT, ENS TORNEM A PRESENTAR...

Fa cosa d'un mes, les persones que formem En Construcció vam celebrar una assemblea per decidir de forma col·lectiva quina seria la nostra postura davant aquestes eleccions sindicals que ara encarem.

En Construcció va nèixer per impulsar la coordinació de diferents forces sindicals, tant en la lluita com electoralment, i també per reactivar el Comitè d'Empresa de Barcelona. A dia d'avui, havent participat a fons en l'anomenada Coordinadora de Burgos i havent defensat una coalició àmplia de forces sindicals per tal d'anar a les eleccions juntes, creiem que no s'han complert els mínims exigibles. Només Co.bas i AST aniran juntes, mentre que ESK,, CIG, LAB, ELA, i CGT (aquesta sense formar part de la Coordinadora)... totes rebutjaven d'entrada la idea per diversos motius. Això ens va fer creure que encara no està madura la idea i, tot i que seguirem treballant per fer-la realitat, no veiem útil que Co.bas i AST comptin en les seves files amb la gent d'En Construcció, ja que els inconvenients serien molt més grans que els avantatges.

Paradoxalment, en plena lluita contra els acomiadaments del Marcos i la Mari Cruz, ara veiem que, a l'estat, es produeixen unitats per lluitar, que ben bé es podrien traduir, si hagués bona voluntat, en una unitat sindical electoral, l'ÚNICA OPCIO de poder canviar la majoria del CI.

És a dir, el resultat de les eleccions ja està cantat abans de començar: per la distribució del vot a les províncies, pel pes que tenen aquestes en el CI i pel fet que les candidatures alternatives van per separat i, per tant, no cobreixen tot el territori estatal, **ja podem anticipar que la majoria al CI la tornaran a tenir CCOO i UGT.** Això és una mala notícia, però és la realitat. El màxim objectiu és que CCOO i UGT no superin el 60% de la representació. Això, per a nosaltres, no justifica dissoldre'ns en una candidatura que només aplega Cobas i AST, que d'altra banda, ja van anar juntes fa vuit anys.

En canvi, sí que creiem haver complert l'objectiu de fer funcionar el comitè. Són in comptables les nostres propostes, iniciatives i resolucions que hem promogut. Creiem no equivocar-nos quan diem que sense En Construcció, el Comitè no existiria i seria només la suma aritmètica dels diferents sindicats.

Aquesta feina no és sempre visible ni rendible electoralment, ja que hem preferit sempre prioritzar el Comitè per damunt de la visibilitat d'EC. Però creiem que val la pena la feina.

Per tot això, perquè som un sindicat netament mobilitzador, perquè tenim una actitud tenaç i poc donada al desànim i a l'entreguisme, perquè apliquem el mateix criteri en totes les opinions que emetem, i per moltes altres coses, hem decidit presentar-nos i demanar la teva participació, el teu suport, i també el teu vot per a aquestes eleccions. Però a part de votar-nos, el que més ens agradaria és poder comptar amb la teva acció a l'hora de lluitar.

Et convidem a seguir llegint la revista per descobrir a què hem dedicat el temps les companyes i companys d'En Construcció. Esperem que creguis que ha valgut la pena. Nosaltres així ho creiem.

readmisión
¡AHORA!
MARI CRUZ I MARCOS

EC
En Construcció
Plataforma de
treballadores i treballadors

On ens pots trobar?

Et convidem a implicar-te a la plataforma en la mesura de les teves possibilitats, ens reunim cada dilluns al local de la central de Paral·lel a partir de les 18 hores. Pots contactar amb nosaltres a l'adreça de correu electrònic o consultant la nostra plana web.

correo@enconstruccion.org

www.enconstruccion.org

SALUD LABORAL

“En el ámbito de la prevención de riesgos laborales, se entiende por salud laboral el concepto básico que surge en el conflicto que se produce entre condiciones de trabajo y salud del y la trabajadora, con el objetivo de alcanzar el máximo bienestar físico, psíquico y social de ambos.

Se puede evitar que el trabajo dañe la salud laboral. Los mal llamados “accidentes” y las enfermedades laborales son evitables si se adopta una adecuada prevención. Este es el objetivo de la normativa de prevención que establece derechos de las y los trabajadoras, claras obligaciones empresariales y unas responsabilidades públicas.

La salud laboral se construye en un medio ambiente de trabajo adecuado, con condiciones laborales justas donde los trabajadores y trabajadoras desarrollen una actividad con dignidad y donde sea posible su participación.

La participación autónoma de los trabajadores en todos aquellos aspectos que atañen a su salud y seguridad en el trabajo se ejerce a través de la figura de los delegados y delegadas de prevención que tienen unos derechos establecidos.

Pero además de derechos, las y los delegados requieren de herramientas apropiadas para desarrollar su labor: controlar la efectividad de la actividad preventiva en su centro de trabajo y su empresa y presentar propuestas fundamentadas en los conocimientos técnicos y las reivindicaciones compartidas por los compañeros y compañeras.”

Hace cuatro años llegamos al Comité Provincial de Seguridad y Salud (CPSS) de Barcelona, carecíamos de conocimientos más allá de los que poseemos por la experiencia de trabajar tantos años en esta Empresa y la formación que nos ha sido impartida. Nuestra intención no es otra que acabar con la dejadez en el mantenimiento de nuestro entorno más cercano, nuestros puestos de trabajo. Acabar con la política de inversión cero que se aplica con el único fin de conseguir llegar a fin de año habiendo gastado lo mínimo y así embolsarse incentivos gracias al ahorro en nuestros derechos y sobre todo en

nuestra seguridad y salud.

La situación que nos hemos encontrado es lamentable, años de abandono han deteriorado los edificios de tal manera que la insalubridad es alta en demasiados lugares y en otros, la mayoría, esta a punto de llegar.

Depósitos de fibrocemento, fuentes surtidoras de agua potable en mal estado, mala iluminación, ruidos, olores, falta de señalización de emergencia, no se revisan las luces de emergencia, limpieza, protección y obturación de los pasos de cable, saturación de repartidores, mobiliario

roto, viejo y sucio, devanadoras de repartidor, lavabo femenino, vestuario, ventilación sala baterías, sectorización de las zonas más peligrosas (sala baterías, cuadro fuerza, galería de cables, ...), revisión de escaleras, cumplimiento de las normas de salud laboral por las contratas, TCI y su instalación, etc ...

Todo esto y más es lo que hemos estado denunciando y la verdad es que ha sido un poco asfixiante, demasiado trabajo y pocas ganas por el resto del CPSS, tanto por parte de la representación social como de la Empresa.

Las denuncias de más de 200 edificios de Barcelona y provincia, miles de kilómetros recorridos para poder demostrar con pruebas fehacientes de los constantes incumplimientos de las Normas más básicas.

Es aconsejable consultar todas las Denuncias propuestas en el CPSS de Barcelona en estos cuatro años. Las podrás encontrar en nuestra página web:

www.enconstruccio.org, en el apartado de Salud Laboral.

Hemos realizado el 90% del trabajo del CPSS y no porque fuese nuestra intención, más bien porque las otras fuerzas sindicales tienen “otra manera de hacer”. EC sabemos de la importancia que supone hacer de la Salud Laboral una herramienta para la defensa de nuestros derechos ya que nos rodean de deficiencias que hacen que el trabajo sea penoso. Es de vital importancia tras muchos años de abandono, que apretemos lo posible porque el entorno donde trabajamos sea más sano y más agradable.

¡MARCOS READMISIÓN
ARA!
M² GRU²

COM T'HO EXPLICARIEM ?

Com fer possible, dissoldre la teva identitat i iniciatives per tal que el Comitè d'Empresa paparegui com un òrgan que funciona, i al mateix temps, com podríem fer per reivindicar la tasca feta, molt a gust i perquè calia fer-la sense que sembli que ens n'apropriem? Com podríem dir les coses tal com són sense que sembli que ens volem apuntar els gols que no ens corresponen?

Ser-hi o no ser-hi (al Comitè). Aquesta és la qüestió.

Podem comprovar si fem una simple ullada al que ens envolta, que en aquest sistema la merda flota. I honradament pensem que si per coses de la democràcia representativa desapareixem del comitè, se'ns trobaria molt a faltar.

Ens trobarien a faltar els companys i companyes que han passat per algun conflicte i han vist que la gent d'EC hem estat allà dient el què pensem i entregant-nos al màxim en la lluita que s'ha generat.

Ens trobarien a faltar els sindicats del comitè que veuen que les

iniciatives (enganxines, comunicats, cartells, rondes d'assemblees, denúncies...) tenen a En Construcció, com a màxim promotor i entusiasta defensor.

Ens trobarien a faltar a RR.HH. on la nostra tossuderia ens porta a donar molts mals de cap. Som la força sindical del comitè de Barcelona que ha presentat el 90 % de les denúncies sobre salut laboral. Que es diu aviat. Som la força sindical que ha presentat la pràctica totalitat de mocions al comitè sobre lluites de contractes, denúncies relacionades amb vagues, companys acomiadats, vagues al sector, etc. Que es diu aviat, també.

I també ens trobaria a faltar la gent a qui agrada que les coses les solucionin els sindicats. També hem estat davant seu dient que amb nosaltres no hi comptin, per fer sindicalisme de serveis i desmobilitzador. Malgrat perdem els vots d'aquesta gent.

Aquí hi ha un petit resum de totes les mogudes on hi hem estat presents i on hem jugat moltes vegades un paper central malgrat el joc de forces que hi ha hagut al comitè durant els últims vuit anys.

Aquests temes, en són una part del què hem fet. Una barreja de nostàlgia i esperança a parts iguals ens corprèn quan veiem tot el que hem viscut, però la satisfacció de veure que, malgrat tot, hem procurat estar a l'alçada dels esdeveniments, no té preu.

I ens queda molta corda. També és veritat que no ens queda més remei, però la il·lusió, les ganes, la incorporació activa de nous companys i companyes a la lluita sindical diària són les eines amb les què comptem per seguir plantant cara, per seguir dient les coses pel seu nom, per aconseguir el què és necessari, al marge de si toca o no per conjuntures o raons d'estat. La nostra crítica constructiva ha anat sempre per endavant, sense canviar de criteri en funció de qui diu les coses, i així, hem donat suport a iniciatives que consideràvem millorables, i hem empès mobilitzacions netament insuficients per a l'objectiu que ens plantejàvem, pel fet de anar sumant i no trencar la necessària unitat sindical.

La lluita per la readmissió d'en Marcos i la Mari Cruz n'és un bon exemple, però també la lluita del 2008 pel conveni, les vagues generals del 29-Setembre i 27-Gener...

Salut.

T'HO EXPLIQUEM...

Readmissió
ARA!
en
Cruz i Marcos

**REIVINDICACIÓ 15.000 NOUS
LLOCS DE TREBALL A TELEFÓ**

**Plataforma Conveni 2008
Vagues contra la
Classificació Professional**

**Coordinadora
de Burgos
Readmissió acomiadats
Conveni 2008**

**Reivindicacions amb adhesius,
acampades, bocatas, calçotades
partits de futbol...**

**Vagues GMO
Externalització O+M
Treballs acompanyats**

**CONTRACTES
Vaga de les contractes
Eleccions a Comitès
Plataforma conveni Sector
Seguiment accidents
laborals a les contractes**

**Suport crític
Vaga contra la
retallada
de les pensions
27/1/2011**

**ACCIÓ SOCIAL
No a les 65 hores,
Que la Crisi la paguin els Rics
Assemblea Barcelona
Participació a les assemblees i
mobilitzacions
1r de Maig**

**Participació
a les plataformes alternatives
de la Vaga General 29/9/2010
Piquets conjunts a les Centrals
amb companys/es de contractes**

**90% de les denúncies
Feina feta al Comitè de Salut Laboral
Treballs improcedents a Repartidors
Escala TCI**

**Suport i participació
TMB lluita pels 2 dies
UAB Pla Bolonya
Papers i Drets per
tothom**

**Pla òptima
Què és el que optimitzem ?
Check-list dels
repartidors**

**Carrera comercial ? o ....
Comercials a la carrera?**

**Contra la Pròrroga
i la Classificació Professional
Campanya pròrroga-trampa**

**Clarificació professional
SI
Classificació professional
NO**

**La única
Garantia de empleo
es el aumento
de plantilla**

**Marcos i Mª Cruz
Readmissió ARA!**

EN CONSTRUCCIÓ I EL SECTOR

Fa anys que veiem necessari fer sindicalisme allà on la precarietat es fa més palesa: les contractes i subcontractes de Telefónica. Som treballadors i treballadores del mateix sector i fins i tot treballem per a la mateixa empresa. Per tant, volem fer valer el principi solidari i necessari per a la defensa dels interessos de tothom: a igual treball, igual salari. En altres paraules, el mateix conveni per a tothom.

La política d'aquesta multinacional ha estat i és desfer-se de nosaltres. Primer ho va fer amb mesures no traumàtiques però ara ja ha demostrat que ho pot i vol fer de qualsevol manera. Ja sabem que aquí no hi ha manca de feina (només cal veure el nombre de persones que treballen en el sector) i ha un excés de cobdícia per part de la direcció empresarial.

La plantilla de telefónica no tan sols li representa un problema econòmic, també vol acabar de soca-rel amb la manera que tenim d'organitzar-nos. Un model d'acció sindical que evidentment necessita relleu generacional i que podem trobar-lo a les empreses subcontractades. Si no aconseguim traspasar l'experiència i les nostres condicions laborals als nous col·lectius incorporats al sector aquestes desapareixeran amb nosaltres i alhora les formes de defensar-nos.

A aquestes alçades, tothom sap per què Telefónica subcontracta la feina: s'estalvia salaris amb personal pitjor pagat, elimina drets laborals d'una volada, obre i tanca empreses a voluntat i, sobretot, ens va minvant la capacitat de resposta davant les agressions salvatges que succeeixen. Són poques les persones que s'atreveixen a demanar el compliment del que està signat, no estem parlant de reclamar millores o un augment de sou, ens referim a coses tan elementals com poder gaudir de les vacances anuals, o del dia de descans per un festiu treballat, de conèixer el calendari laboral o saber quin és l'horari de treball. L'engranatge està tan ben muntat que és pràcticament impossible desfer-lo. Qui qüestiona l'empresari en rep les conseqüències, acomiadament, retirada de targeta, o la llista negra que ningú no ha vist però que molta gent està patint. Alguns que s'han destacat per la seva tasca

sindical veuen com la possibilitat de trobar feina en altres contractes és pràcticament nul·la. I no és una bajanada, molts dels responsables d'aquestes empreses ho han estat abans de Telefónica i saben que la unió és l'única manera d'aconseguir victòries. És per això que dificulten i reprimeixen qualsevol intent de lluita conjunta o d'organització dels treballadors.

Són innumbrables les iniciatives que hem dut a terme: l'assessorament sobre acreditacions, impagaments d'hores i guàrdies, visites a Inspecció, constitució de comitès d'empresa, suport a lluites i assessorament legal, assemblees a hores intempestives, judicis per acomiadaments per repressió sindical... Però la difusió de la problemàtica i la lluita del sector entre la plantilla

de Telefónica de Barcelona ha estat fonamental perquè si tenim la possibilitat de fer alguna cosa conjuntament amb el personal subcontractat serà perquè la plantilla de Telefónica exigeixi al conjunt dels sindicats una acció sindical coordinada en aquest tema. Fins ara, els intents mobilitzadors dels treballadors i treballadores de contractes han estat frenats per part de CCOO i UGT.

Bé, vénen temps difícils, gairebé definitius per al nostre futur laboral. Sigui quin sigui el resultat electoral, la qüestió és saber si algun cop hi haurà unitat sindical vers aquest tema, encara que només fos a la província de Barcelona (seria un exemple boníssim per a tot l'Estat). Nosaltres hem demostrat sobradament voluntat per fer-ho, però també ferma i iniciativa per no deixar-nos entabanar. Que Dios dijo hermanos, pero no primos.

Us recomanem, si voleu ampliar més la informació sobre les lluites de contractes i el paper de En Construcció en elles, que visiteu la web de referència a escala estatal de la lluita de contractes: www.teleAfonica.net. No té pèrdua i sobretot, suporta la prova del Carboni-14, és a dir, no és flor d'un dia ni oportunisme electoral.

Salut.

Extracto comunicado contratas:

... las empresas operadoras de Telecomunicaciones obtienen enormes beneficios. Sin embargo, nuestras condiciones laborales y salariales distan mucho de la realidad económica del sector. Los beneficios no repercuten en un aumento salarial ni en contratación indefinida, sino al contrario. Las empresas aumentan su tasa de beneficios a costa de nuestra precariedad laboral. Por todos estos motivos y muchos más creemos que tenemos derecho a que se reconozca nuestra labor y para ello es imprescindible un Convenio del Sector de las Telecomunicaciones estatal que garantice: estabilidad en el empleo, ganar un sueldo digno sin hacer jornadas ilegales, trabajar sin riesgos para nuestra salud, que nos haga crecer, formarnos y que nos proporcione un marco que dignifique nuestra profesión y nos de un futuro en ella.

si quieres leer el documento integro visita www.teleAfonica.net

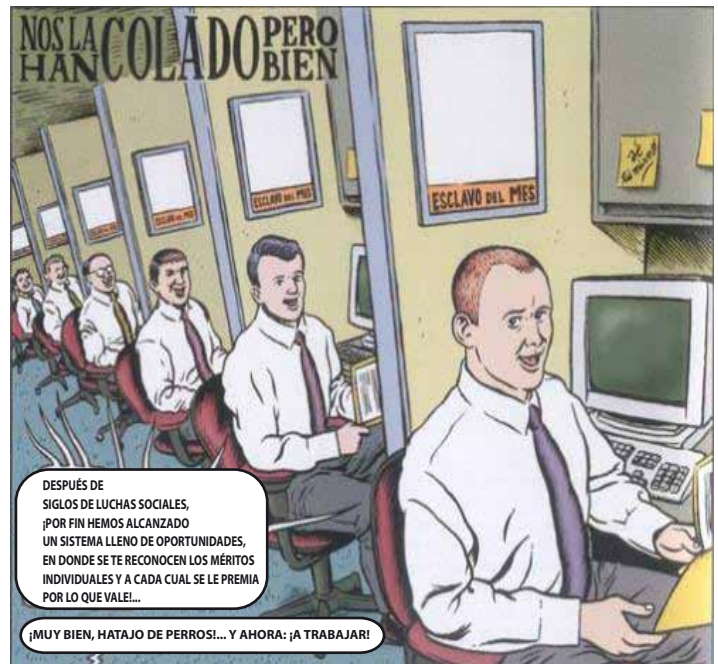
AHORA NOS TOCA A NOSOTR@S

¿El huevo o la gallina? ¿la empresa se cabrea porque no hay prórroga o es que la prórroga no pudo ser porque era una canallada inaceptable? En Construcció cree lo segundo. Hace tiempo que estamos a punto de nieve. Son muchos años de desmovilización, de firmar lo infirmable, de dejarnos segregar, subcontratar, externalizar, dividir... Son muchos años de perder juegos. Ahora llegamos a la bola de partido, o como mínimo al set-ball. Lo raro es que no haya empezado antes.

La crisis económica es el contexto que Telefónica necesitaba para darnos el paseillo. Se anuncian despidos, recortes en la "filial nacional", como ahora nos llaman, cuando antes éramos la matriz... Se despide a dos personas, compañeras nuestras, por estar enfermas, y todo es demasiado gordo como para ser el baile ritual de cada convenio. La danza se torna macabra porque el paso de salida es criminal y no parece que la empresa quiera echarse atrás ni el CI asumir su responsabilidad y movilizar a toda la plantilla contra estos atropellos.

Por suerte, aún estamos con vida y hemos sabido reaccionar. Los y las compañeras de Llacuna en primer lugar, exigiendo movilizaciones contundentes y esforzándose por tirar de la plantilla en un tema que nos ha de preocupar a todas y todos. En Barcelona, secundando una huelga como hacía más de una década que no se veía, más del 60%. Un buen comienzo que demuestra que si todos vamos a una podemos plantar cara a la empresa.

Este debería ser sólo el inicio porque lo que nos estamos jugando es muy grande. Nos jugamos un nuevo recorte de plantilla que nos dejará para el arrastre, a merced de las reformas laborales, de los contratos precarios y de los convenios que nos van a imponer. Unos recortes que no se van a parecer en nada a los ERE's por los que aún suspira parte de la plantilla. Así se anticipa en la edición del País del 26/02/2011 donde también avanzaban que el salario no se actualizará con el IPC, que tendrá variables, que dependeremos de incentivos, producción, etc. En fin, un futuro prometedor, vamos.

No nos jugamos aquí un turno ni un 2% sino nuestro futuro laboral y el de las y los compañeros despedidos. Esta lucha se puede ganar, y es necesario que la ganemos. Porque si ganamos esto, podremos plantearnos un convenio mejor, decir las cosas claras y exigir, tanto a sindicatos como a la dirección, que se rompa de una vez con la destrucción de empleo, que podamos plantear incorporar a las contratas a nuestro convenio como única manera real de garantizar nuestro empleo. La "garantía de empleo" que hasta ahora hemos "disfrutado" no era más que la paz del cerdo cuando lo engordan para comerlo después.

Hemos de continuar con convicción, responsabilidad y mucha paciencia, y nos toca enviar un mensaje nítido a nuestros compañeros y compañeras del resto del Estado y al Comité Intercentros: la situación es crítica y debemos luchar con todos los medios a nuestro alcance.

Tenemos que seguir la lucha. Nuestro futuro depende de ello. Suena a tópico, pero creemos que es así.

Salud y lucha.

Vénen a per tu, vénen a per tots
decidim junts, lluitem plegats

EN CONSTRUCCIÓ
PLATAFORMA DE TREBALLADORES I TREBALLADORES